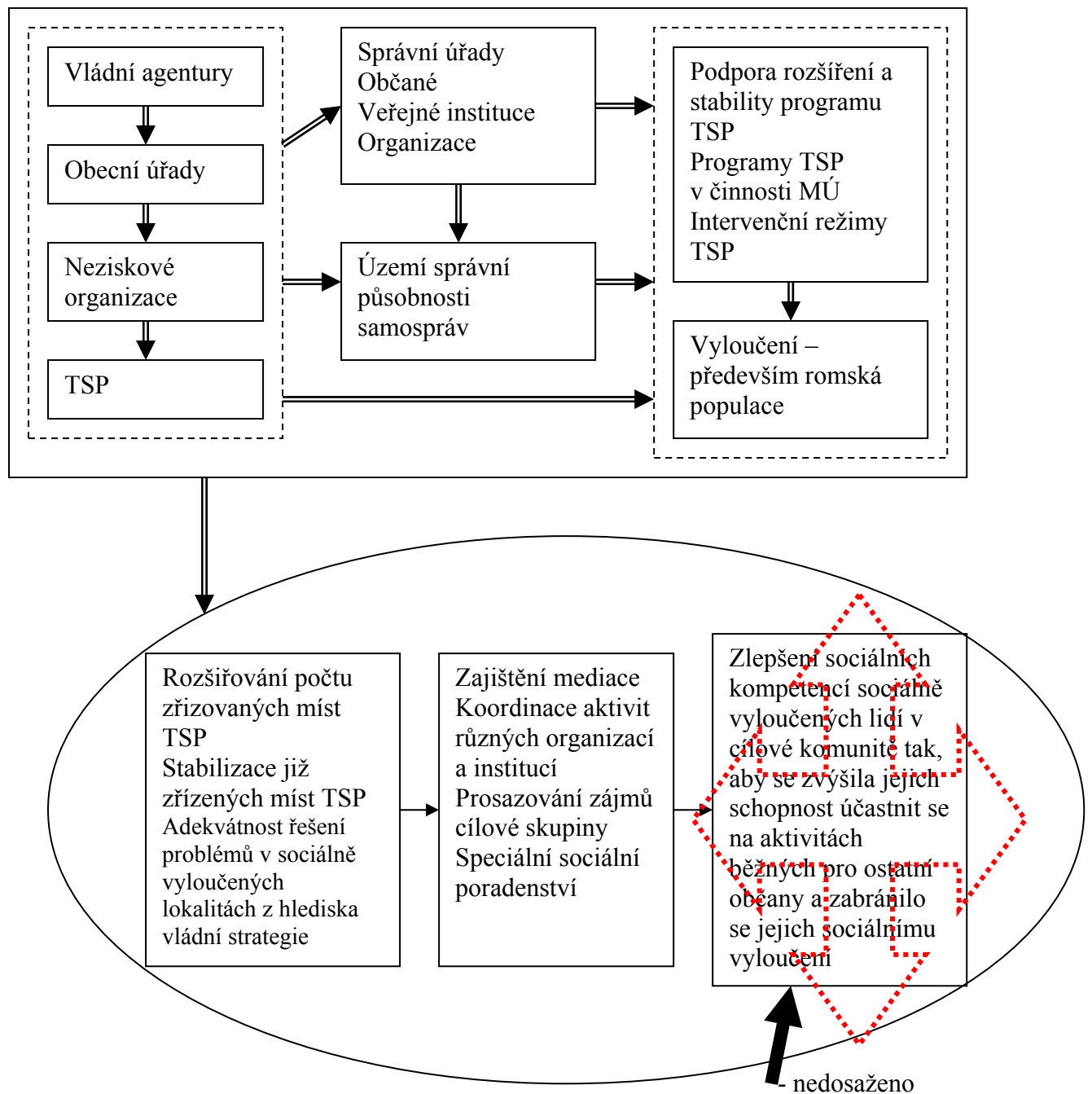

Akční model a model změny vládního programu podpory terénní sociální práce při obecních samosprávách

Tento program selhal hned díky několika velmi důležitým faktorům. Především nebyly zcela jasné kompetence na jednotlivých úrovních realizačního týmu, nebyly přesně stanovené kompetence a požadavky, které budou očekávány především od TSP, ale také od jejich nadřízených. Což mělo být dáno vládními agenturami. Řada měst nevytvořila ucelený program k řešení daného problému a velmi často ani nevyužívali svých kapacitních možností. Řada TSP neměla dostatečné vzdělání a nebyla ani ochotna si ho doplnit, avšak nebylo možné TSP nahradit, poněvadž pracovníci TSP byly především Romští příslušníci, u nichž se předpokládala lepší spolupráce s vyloučenými Romskými občany. Chybou na straně TSP bylo přebírání a vysvětlování proč to či to nejde, místo toho, aby se snažili klientům ukázat jak by to šlo. Shrnu-li základní problém – najdu zde nedostatek komunikace a naslouchání mezi jednotlivými aktéry programu a to na všech úrovních.

Jelikož je akční model a model prostředí propojen, je tedy vhodné zmínit, že pokud se problémy vyskytnou v jednom modelu, mají vliv i v tom druhém. Díky tomu, že nebyly dány kompetence a zodpovědnost v akčním modelu, promítlo se to i v modelu změny. Nedochovalo k rozšiřování míst, ke vzdělávání pracovníků atd. TSP neplnili přesně cíle a přizpůsobovali si je dle svých vlastních zkušeností. Mohu říci, že jakmile se někde mezi jednotlivými „body“ vyskytne problém, je velmi pravděpodobné, že se promítne ještě někde jinde.

Jako hlavní negativní vliv programu shledávám možnost prohloubení nedůvěry v práci TSP a to nejen z řad klientů, ale také z řad nadřízených, kteří mohou tuto práci a priority hodnotit jako zbytečnou či nepřínosnou. Jakýkoli další program TSP bude muset tedy překonávat předsudky, které mohli vzniknout v průběhu tohoto programu.